

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	13
Α' ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΠΟΙΗΣΗΣ	
Ἡ χρήση τῆς ἔννοιας «παίγνιο» ὡς θεωρητικοῦ προτύπου τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν	19
1. Τὸ παίγνιο ὡς σκέψη. Κριτικὴ τῆς προσποίησης ὡς κοινωνικοθεωρητικοῦ προτύπου	29
Ἀμεσότητα	29
Προσποίηση	50
Ἀντιστρεψιμότητα τῆς αἰτιότητας ἢ περιορισμὸς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς;	72
2. Ἡ σκέψη ὡς παίγνιο. Κριτικὴ τῆς προσποίησης ὡς γνωσιοθεωρητικοῦ προτύπου	80
Τὸ παίγνιο ὡς πρότυπο συγκρότησης τῆς κανονικότητας καὶ τῆς γνώσης	80
Ὑπέρβαση τῆς μεταφυσικῆς	99
Ἡ ντερριντιανὴ ἐπιστημολογία τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν (σχόλιο)	115
Ἡθελημένη ἐπίφαση ἢ φανέρωση, ἑτεροαναφορά ἢ αὐτοαναφορά. Μία ἐναλλακτικὴ πρὸς τὴν ντερριντιανὴ ἐπιστημολογία τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν πρόταση . .	129
Ἡ ἱστορία ὡς παίγνιο σύμπραξης καὶ ἀντιπαλότητας. Ἀντιπρόταση στὴν κοινωνιολογία τῆς προσποίησης. . .	142

Β' ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

<i>Για μία διαλεκτική θεωρία τῆς κρίσης τῶν ἱστορικῶν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων</i>	147
<i>Ταύτιση καὶ κρίση</i>	151
<i>Φύσει καὶ θέσει</i>	155
<i>Ἡ διακοπή τῆς ἐμμένειας</i>	161
<i>Ἡ ἀντινομία</i>	167
<i>Τυπικὴ διαλεκτικὴ τῆς πολιτικῆς ἀντιδικίας</i>	172
<i>Τὸ ἐνδιαφέρον ὡς ἔξοδος ἀπὸ τὴν ἀμηχανία</i>	182
<i>Παραδείγματα ἀποφυγῆς τῆς κρίσης</i>	185
<i>Ἡ νοητικὴ κατασκευὴ, ψεύτικη ἔξοδος ἀπὸ τὴν ἀμηχανία</i>	191

Γ' ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΣΜΑ

<i>Για τὴν συγκρότηση τοῦ κοινωνικοῦ γνωστικοῦ ἀντικειμένου</i>	199
<i>Τὸ ἀντικειμενικὸ τέχνασμα</i>	204
<i>Ὁ λόγος τοῦ τεχνάσματος</i>	207
<i>Τὸ τέχνασμα τοῦ λόγου</i>	215
<i>Ἐπιλεγόμενα. Τυπικὰ γνωρίσματα μίας διαλεκτικῆς κοινωνικῆς γνωσιοθεωρίας</i>	229

Δ' ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ

<i>Προϋποθέσεις τῆς τρομοκρατικῆς πολιτικῆς δράσης καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ δεσμοῦ</i>	247
<i>Ἡ πεποίθηση: ἀγνωῶ πὼς προσποιῶμαι ὅτι γνωρίζω</i> . . .	251
<i>Τὸ φρόνημα: γνωρίζω πὼς προσποιῶμαι ὅτι γνωρίζω</i> . .	256

Ε' ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΠΟΝΟΣ

<i>Αἰτήματα ἐνὸς ὕλισμοῦ τῆς πράξης</i>	263
<i>Ὁ ἰδεαλιστικὸς ὕλισμός</i>	267

Ἡ ὑπόθεση ἐνὸς ἀμιγῶς πόθου	272
« Ἐννοια πληθυντική, ἀπόλυτη κάθε φορά στὸν ἐνικό της»	275
«Τὸ ἀπαγορευμένο σῶμα καταργεῖ τὴν φύση»	279
Ζ' Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΩΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΗΘΙΚΗ	
Ὑποκείμενο καὶ κυριαρχία στὴν ἠθικὴ καὶ στὴν πολιτικὴ τοῦ Καρτέσιου. Ἡ προσποίηση ὡς συγκροτητικὸς ὅρος τοῦ πολιτικοῦ χώρου	283
Ἡ κοινὴ δομὴ ἠθικῆς καὶ γνώσης καὶ ὁ ἀποκλεισμός τῆς πολιτικῆς	285
Τὸ «ὡς εἶν» τῆς γνώσης	291
Τὸ «ὡς εἶν» τῆς ἠθικῆς	293
Τὸ «ὡς εἶν» τῆς πολιτικῆς	296
Ἡ πολιτικὴ πραγμάτωση τοῦ λόγου. 1. Τὸ ὑποκατάστατο τοῦ θεοῦ	304
Ἡ πολιτικὴ πραγμάτωση τοῦ λόγου. 2. Ἡ μηχανικὴ ἐλευθερία	310
Ζ' ENNOIA, ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ	
Προβλήματα τῆς ἐγγελιανῆς θεμελίωσης τῶν κατηγοριῶν συγκρότησης τῆς πολιτείας	319
1. Ἡ ἀποτίμηση τοῦ «δέσει» ὡς ἐνεργῶς πραγματικοῦ .	323
2. Κράτος καὶ ἀστική κοινωνία, πολιτεία καὶ κοινωνία τῶν πολιτῶν	344
3. Τὸ δέον τῆς ἐπαναστατικῆς τυραννίας	362
4. Τὸ ἄτομο ὡς ὅλον	380
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ	391
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΕΝΝΟΙΩΝ	403